

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

8 AVRIL 1959.

PROPOSITION DE LOI

portant modification aux lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

En raison des difficultés rencontrées par de nombreuses familles, à l'occasion du placement de leurs enfants dans des institutions de bienfaisance ou de santé, pour obtenir le paiement des allocations familiales, nous pensons qu'il serait utile d'apporter deux modifications aux lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés.

L'article 61 de ces lois coordonnées dispose : « que n'ouvrent aucun droit aux allocations familiales les enfants élevés gratuitement dans une institution de bienfaisance. Si l'institution de bienfaisance a l'habitude de percevoir une redevance, les enfants qui lui sont confiés ne donnent, en aucun cas, droit à des allocations supérieures au montant de ladite redevance. » Ainsi donc le montant des allocations familiales ne pourra jamais être supérieur au montant des redevances proclamées aux parents.

Mais les circulaires interprétatives de la Commission Consultative du Contrôle et du Contentieux sont fort différemment appliquées par les caisses d'allocations familiales. Il s'ensuit une inégalité et une inéquité préjudiciables aux familles.

En effet, certaines caisses d'allocations familiales suspendent tout versement dès qu'elles ont connaissance du placement des enfants, tandis que d'autres, moins rigides, n'en tiennent aucun compte.

Généralement, les parents concèdent, aux institutions de placement, tout ou partie des allocations familiales dont leurs enfants sont bénéficiaires. En plus, on sait que les familles conservent encore une partie des frais d'entretien, notamment : achats de linge et de vêtements, frais médico-pharmaceutiques, etc., ce qui justifierait qu'elles reçoivent l'entièreté des allocations familiales, et ce de manière discontinue.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

8 APRIL 1959.

WETSVOORSTEL

houdende wijziging van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loontrekkenden.

TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Wegens de moeilijkheden die talrijke gezinnen bij de uitbesteding van hun kinderen in weldadigheids- of gezondheidsinrichtingen ondervinden om de uitkering van kinderbijslag te bekomen, achten wij het nuttig, twee wijzigingen aan te brengen in de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor de loontrekkenden.

Artikel 61 van die wetten luidt : « De kinderen die kosteloos door een weldadigheidsinstelling opgevoed worden, geven geen recht op gezinsvergoeding. Indien de weldadigheidsinstelling de gewoonte heeft een vergelding te vragen, dan geven de kinderen die haar worden toevertrouwd, in geen geval recht op gezinsvergoedingen die hoger zijn dan het bedrag van gezegde vergelding ». Zo zal het bedrag van de kinderbijslag nooit hoger kunnen zijn dan het bedrag van de retributies die van de ouders worden gevorderd.

De verklarende omzendbrieven van de Commissie van Advies inzake Controle en Geschillen worden echter op zeer verschillende wijze door de kassen voor kinderbijslag toegepast, zodat de gezinnen op ongelijke en onbillijke wijze worden behandeld.

Sommige kassen voor kinderbijslag schorsen inderdaad elke storting zodra zij kennis hebben van de uitbesteding van de kinderen, terwijl andere kassen, die minder streng zijn er geen rekening mee houden.

Doorgaans staan de ouders aan de inrichtingen waar de kinderen worden uitbesteed, geheel of gedeeltelijk de kinderbijslag voor hun kinderen af. Men weet bovendien, dat de gezinnen een gedeelte van de onderhoudskosten, namelijk aankoop van linnen en van kleren, medisch-pharmaceutische kosten enz., blijven dragen, zodat het te verantwoorden zou zijn dat zij het volle bedrag van de kinderbijslagen zouden ontvangen.

D'autant plus, qu'on ne peut prétendre que les parents cessent « d'élever leurs enfants » parce qu'ils sont momentanément soustraits au milieu familial pour des raisons d'ordre médical, social ou matériel.

Or, l'article 61 vise uniquement le placement dans les institutions de bienfaisance, mais par extension, certaines caisses d'allocations familiales ont étendu cette notion aux colonies d'enfants débiles, se dispensant de régler leur dû aux parents, au détriment des familles, des commissions d'assistance publique, des œuvres de l'enfance et des institutions de charité.

C'est pour assurer l'égalité entre les familles que nous proposons de supprimer l'article 61 et d'ajouter un 3° à l'article 73 des lois coordonnées.

La modification de cet article 73 tend à donner aux institutions de placement les mêmes droits de récupération sur les allocations familiales que ceux qui sont :

a) autorisés par l'application des articles 2, 3 et 7 (3°) de la loi du 16 août 1887 portant réglementation des rémunérations (visant les biens en nature qui auraient été fournis aux travailleurs par les employeurs);

b) consentis aux caisses d'allocations en vue de récupérer les sommes payées indûment aux ayants droit.

Dit klemt des te meer, daar niet beweerd kan worden, dat de ouders niet langer « hun kinderen opvoeden » omdat deze voor een tijd aan het gezinsmilieu onttrokken zijn om redenen van medische, sociale of materiële aard.

Artikel 61 nu, heeft uitsluitend betrekking op de weldadigheidsinrichtingen, maar bij uitbreiding, hebben sommige kassen voor kinderbijslag dit begrip toegepast op kolonies voor zwakke kinderen, en keren het verschuldigde niet uit aan de ouders, ten koste van de gezinnen, van de commissies van openbare onderstand, van de werken voor kindermisshandelingen en van weldadigheidsinrichtingen.

Het is om deze leemte aan te vullen, dat wij voorstellen artikel 61 weg te laten en een 3° toe te voegen aan artikel 73 van de wet.

De wijziging van artikel 73 geeft aldus aan de uitbestedingsinrichtingen dezelfde rechten van terugvordering van de kinderbijslag als deze die zijn toegekend :

a) bij toepassing van de artikelen 2, 3 en 7 (3°) der wet van 16 augustus 1887 op het loon der werklieden (ten aanzien van de goederen in natura die door de werkgevers aan de arbeiders waren verstrekt);

b) aan de bijslagkassen, met het oog op de terugvordering van ten onrechte aan de rechthebbenden betaalde bedragen.

Alex FONTAINE-BORGUET.

PROPOSITION DE LOI

Article premier.

L'article 61 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés est abrogé.

Art. 2.

A l'article 73 des mêmes lois coordonnées, il est inséré un 3° libellé comme suit :

« 3° Si les parents se sont engagés ou ont dû s'engager à verser une redevance à l'institution où sont momentanément ou définitivement placés les enfants bénéficiaires d'allocations familiales dont ils ont la charge. »

WETSVOORSTEL

Eerste artikel.

Artikel 61 der samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag ten voordele van de loontrekkenden wordt ingetrokken.

Art. 2.

Aan artikel 73 van dezelfde wet wordt een 3° toegevoegd, dat luidt als volgt :

« 3° Indien de ouders de verbintenis hebben aangegaan of moesten aangaan een retributie te betalen aan de inrichting waarin de te hunnen laste vallende kinderen, waarvoor kinderbijslag wordt uitgekeerd, tijdelijk of definitief zijn uitbesteed. »

Alex FONTAINE-BORGUET,
E. LEBURTON,
G. COPEE-GERBINET,
H. DERUELLES,
A. DE KEULENEIR.